

א	רשות ערעור אזרחי 1747 / 00 ערעור אזרחי 1847 / 00	בזק בינלאומי בע"מ נגד הממונה על ההגבלים העסקיים
ב	בית-המשפט העליון בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים [20.6.2000]	לפני המשנה לנשיא ש' לויין והשופטים ת' אור, י' טירקל
ג	בית-הדין להגבלים עסקיים דחה את בקשת המערערת לבטל את קביעתו של המשיב, שלפיה ניצלה המערערת לרעה את מעמדה כמונופול, קביעה שהוצאה מכוח הוראת סעיף 43(א)(5) לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח-1988 (להלן – החוק). החלטה זו ניתנה בגדר ערר שהמערערת הגישה לבית-הדין על קביעת הממונה, שהדיון בו נורם נסתיים. לטענת המשיב, אין למערערת זכות ערעור על ההחלטה.	
ד	בית-המשפט העליון פסק: (1) (בעקבות ע"א 4843/91 [1]): זכות הערעור, המוקנית בהוראת סעיף 39 לחוק מתייחסת אך ורק להחלטות המסיימות את הדיון לפני בית-הדין ולהחלטות האחרות המפורטות בסעיף 39 (719 ה – ר).	
ה	(2) (בעקבות ע"א 4843/91 [1]): משמעות הדיבור "צו ביניים" בסעיף 39 לחוק היא צו זמני, הניתן במסגרת התביעה העיקרית, ומטרתו להבטיח את מימושה. ההחלטה נושא הערעור אינה באה בגדר דיבור זה (720, 1719 א).	
ו	(3) ההחלטה נושא הערעור דנן אינה מסיימת את הדיון לפני בית-הדין, והיא תיבלע בהחלטתו הסופית של בית-הדין. לפיכך אינה באה בגדר ההחלטות הסופיות שיש עליהן זכות ערעור לפי סעיף 39 לחוק (720, 1719 ב).	
ז	חקיקה ראשית שאוזכרה: – חוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ז-1988, סעיפים 39, 43(א)(5).	
ח	פסקי-דין של בית-המשפט העליון שאוזכרו:	
ט	[1] ע"א 4843/91 אסס תעשיות מזון בע"מ נ' עלית תעשיות מזון ישראליות בע"מ, פ"ד מו(1) 876.	
י	[2] בג"ץ 547/84 עוף העמק, אגודה חקלאית שיתופית רשומה נ' המועצה המקומית רמת-ישי, פ"ד מ(1) 113.	
יא	[3] ע"פ 2251/90 חג' יחיא נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(5) 221.	

ערעור על החלטתו של בית-הדין להגבלים עסקיים (השופט י' נדיאל, פרופ' ח' ברקאי, מר ר' טייטלבוים) מיום 6.2.2000 בתיק ה"ע 9/97. הערעור נדחה.

יעקב וינרוט – בשם המערערות;
אשר גושן, גל רוזנט – בשם המשיב.

פסק-דין

המשנה לנשיא ש' לוין

1. לפנינו ערעור על החלטת בית-הדין להגבלים עסקיים (להלן – בית-הדין) ולפיה נדחתה בקשת המערערות לבטל את קביעתו של המשיב שלפיה ניצלה המערערות לרעה את מעמדה כמונופול, קביעה שהוצאה מכוח הוראת סעיף 43(א)(5) לחוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח-1988 (להלן – החוק). החלטה זו ניתנה בגדר עור שהמערערות הגישה לבית-הדין על קביעת הממונה, שהדיון בו טרם נסתיים. המערערות הגישה גם בקשת רשות ערעור על החלטה זו, אך בסופו של דבר חזרה בה ממנה. המשיב עתר לדחייה או למחיקה על הסף של הבקשה לרשות לערער. מוסכם על בעלי-הדין שיראו בקשה זו של המשיב כבקשה למחיקת הערעור האזרחי או לדחייתו על הסף. המערערות הגיבה על בקשה זו, ומוסכם על בעלי-הדין שיראו את תגובתה זו כסיכומי טענות בכתב בגדר הערעור האזרחי. לא ראינו לשמוע טענות נוספות מעבר לכך.

2. עיקר טענותיה של המערערות לגוף העניין נוגעות לפגיעה, שנפגעה, לפי טענתה, בזכות הטיעון שלה לפני המשיב בטרם הוציא האחרון את הקביעה נושא ההתדיינות בבית-הדין. טענת המשיב היא שאין למערערות זכות ערעור על ההחלטה. אכן, כפי שנקבע בע"א 4843/91 אסם תעשיות מזון בע"מ נ' עלית תעשיות מזון ישראליות בע"מ [1], מתייחסת זכות הערעור המוקנית בהוראת סעיף 39 לחוק אך ורק להחלטות המסיימות את הדיון לפני בית-הדין ולהחלטות האחרות המפורטות באותו סעיף. החלטת בית-הדין נושא הערעור שלפניי אינה באה בגדרן של החלטות אלו, ולפיכך לא ניתן לערער עליה בשלב זה של הדיון.

3. בסעיף 39 לחוק נאמר, כי:

"בעל דין שנפגע מהחלטת בית הדין, לרבות החלטה לפי סעיף 30 וצו ביניים, או מהיתר זמני שנתן אב בית הדין לפי סעיף 13, רשאי לערער עליהם לפני בית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה ימים מיום שהודעו לו...".

טוענת המערערת כי הדיבור "צו ביניים" בסעיף 39 לחוק, המתייחס להחלטה שעליה יש זכות ערעור, כולל בחובו גזז החלטת ביניים, כמו ההחלטה נושא הערעור. בית-משפט זה כבר התייחס לטענה זו בגדר ע"א 4843/91 הנ"ל [1] וקבע כי משמעות הדיבור הנ"ל בסעיף היא צו זמני, הניתן במסגרת התביעה העיקרית, ומטרתו להבטיח את מימושה. עוד טוענת המערערת, כי ההחלטה בעניינה סותמת את הגולל על האפשרות של דיון חוזר לפני המשיב, ולפיכך היא באה בגדר אותן החלטות סופיות שיש עליהן זכות ערעור גם לפי ההלכה האמורה. אין בידי לקבל טענה זו. ההחלטה נושא הערעור אינה מסיימת את הדיון לפני בית-הדין, והיא תיכלע בהחלטתו הסופית של בית-הדין. איני רואה לקבל גם את טענתה של המערערת שלפיה יש לכלול בדיבור "החלטת בית הדין", שעליה נתונה זכות ערעור, גם החלטה בטענת סף שיש בה כדי להעמיד את צדקת קיומו של ההליך בסימן שאלה. בטענה זו, כמו גם הטענה בדבר פרשנות המונח "צו ביניים", המערערת מבקשת מאתנו למעשה לסטות מההלכה שנקבעה בע"א 4843/91 [1]. סטייה שכזו ראוי שתיעשה רק במקרים נדירים: "גישה זו נובעת מהכבוד הנרכש לאחינו, שתורתם עולה מהספרים, מהצורך להבטיח ביטחון ויציבות ומתוך הכרה, כי יש להגשים ציפיות סבירות של בני הציבור, המבססות עצמן על פסיקתו של בית המשפט" (דברי הנשיא ברק בבג"ץ 547/84 עוף העמק, אגודה חקלאית שיתופית רשומה נ' המועצה ומקומית דמתיישי [2], בעמ' 145 וראה גם ע"פ 2251/90 חג' יחיא נ' מדינת ישראל [3]). אין אנו סבורים כי המקרה שלפנינו הוא אחד מאותם מקרים שבהם ראוי לסטות מהלכה מחייבת של בית-משפט זה.

4. הרציונל שעמד בבסיסה של הילכת ע"א 4843/91 [1] היה הצורך להגיע להכרעה מהירה ויעילה בסוגיות שבהן דן בית-הדין. אנו בטוחים כי בית-הדין, כדרכו, אכן יפעל במהירות הראויה לסיום ההליך.

הערעור בע"א 1847/00 נדחה. הנקשה לרשות לערער ברע"א 1747/00 נדחתה. המערערת המבקשת תשלם למשיב שכ"ט טרחה והוצאות בסך 50,000 ש"ח.

השופט ת' אור
אני מסכים.

השופט י' טירקל
אני מסכים.

הוחלט כאמור בפסק-דינו של המשנה לנשיא ש' לוין.

ניתן היום, י"ז בסיוון תש"ס (20.6.2000).